HET CAMBRIDGE-HANDSCHRIFT Ll. 6. 5 EN HET LEIDSCH E HANDSCHRIFT DER HIKAYAT MOHAMMED HANAFIYYA

DOOR

Dr. PH. S. VAN RONKEL.

Geruimen tijd nadat ik de korte beschrijving der Maleische handschriften uit Cambridge voltooid had, bemerkte ik dat HS. Ll. 6. 5 een gedeelte der Hikayat Mohammed Hanafiyya was, en, naar het scheen, vrij wel overeenkwam met een stuk van Leidsch handschrift 1717.

Dit laatste manuscript is gedateerd: 3 Dhul Qâda 1236 (1820 A. D.), dat uit Cambridge is uit het begin der 17^e eeuw, terwijl de bladzijden 25—59 veel ouder schijnen dan de bl. 3—24. Veronderstellende dat eene vergelijking tusschen twee teksten, die meer dan twee eeuwen in ouderdom verschillen, niet onbelangrijk zoude zijn, heb ik het bedoelde handschrift wederom aangevraagd. Er waren eenige formeele bezwaren; doch, door de tusschenkomst van de heeren E. G. Browne en Prof. M. J. de Goeje overreed, willigde de bibliothecaris der universiteits-bibliotheek te Cambridge spoedig mijn verzoek in.

In het voorgaande artikel, bij de beschrijving van HS. Ll. 6. 5, betoogde ik dat het handschrift uit het Perzisch moest vertaald zijn. Deze bewijsvoering geldt natuurlijk thans ook voor de Hikayat Mohammed Hanafiyya. Tot nog toe was niet met zekerheid bekend of deze hikayat uit het Arabisch of uit het Perzisch was overgenomen. Ter versterking van onze stelling deelen wij mede, dat er een Perzisch verhaal bestaat, waarvan de inhoud overeenkomt met dien der Maleische Hikayat.

Men leest in Rieu's Catalogue of the Persian Manuscripts in the British Museum, II, bl. 819: